

(Psalmul 76)

Omul Te laudă chiar și-n mînie,
Chiar și atunci cînd e supărat.
Chiar și aceia ce-s fără minte,
Laudă pe Domnul Cel minunat.
Ei sînt acele vase de-ocară
În care Domnul s-a proslăvit.
Cînd cu mînie și cu tărie
Pe toți vrăjmașii i-a pedepsit.

Cor:

Nu uita căci Ziditorul este-n toate proslăvit;
Soarele, la fel și norul, îl slujesc neconținut.
Și furtuna cu mînie, laudă pe Dumnezeu.
Să laudăm a Lui tărie, nu uita, și tu, și eu.

A lor mînie a fost zdrobită,
Și-n proslăvire s-a transformat,
Cînd Faraon cu-ntreaga oștire
În valul mării s-au îneecat.
De n-ar fi răii, n-ar fi pedeapsă,
Nu s-ar cunoaște brațul cel sfînt,
Care lovește și pedepsește
Pe toți stricații de pe pămînt.

Uite Sodoma, uite și Tirul,
Ce slavă mare au răspîndit
Cînd Dumnezeu mare și veșnic,
Pe-aceste neamuri le-a pedepsit.
El își arată mînia, puterea,
Căci Dumnezeu este înfricoșat.
Și va cunoaște tot universul
Căci numai Domnul e minunat.

Vase de cinste, vase de slavă,
Sînt mîntuiții de pe pămînt,
În care Domnul își desfășoară
Marea-ndurare prin Duhul Sfînt.
Toată zidirea-și are menirea
Să-L proslăvească pe Dumnezeu.
Dar nu-i la fel pentru toți răsplătirea,
Ci fiecare cu locul său.

Vase de-ocară, vase murdare,
Pot să devină aur curat.
Prin curățire și înnoire,
Prin mîntuirea ce ni s-a dat.
E mult mai bine, frate și soră,
Nu prin mînie, ci prin cîntări,
Să-L preamărim pe Tatăl, pe Domnul,
În casa noastră, și-n adunări.

Amin